

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Januárius' 17-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

A S. Petersburgban Dec. 26-dikán előfordult lármát minden Berliui Ujságlevelék oly módon adván elé Jan. 6-dikán, mint az, az ezen esztendőben Jan. 10-dikén költ M. Kurír 21, 22, és 23-dik lapjain is leírva találtatott, ugyanahoz a Berliui Udvari Ujság, melynek ott Státus-ujság a neve, Dec. 7-dikén még a következőket is hozzá adta egy Petersburgból Decem. 27-dikén indult magános levélből: — „

„Az itt Dec. 26-dikán előfordult történeteket már tudjátok; de meg nem tarthatom még is magamat, hogy a Császárnak bámulást érdemlő magaviseletéről, melyet ezen kritikus környülállások között kimutatott, még némely jelentéseket ne tegyek. Ő Cs. Fgē, ön' magához és boldogult testvérehez éppen méltó módon mutatta-ki magát. Haszontalanul no-gatták Ő Cs. Felségét a' körülötte álló tisztek, hogy adasson tüzet a' támodókra; a' Császár ellent állott; 's meg nem szűnt minden egyéb eszközök által azon iparkodni, hogy a' lármát szép módon elcsendesithesse; 's mint hogy a' tévedett sereghez közel nem mehetett, tsak a' körülötte össze toladott néphez intézte szavait, melyet mellőlle elítávoztatni akartak; illy szavakat intézvén Ő Felsége a' körülötte állókhoz: — „

Hagyjatok békét ezeknek, ezek az én gyermekeim, az én jó Oroszaim! Halljátok Oroszok, ti engem Bitangolónak (Usur-

patornak) tartatok; pedig én még most is kész vagyok vissza adni azon Koronát, melynek felvételére engem kényszerítettek; én elfogadtam ezt, hogy boldogságotok munkálódjak, és mint hogy ezt az éntestvér Bátyám nem fogadta-el — azonban, ha tsakugyan, nem kellek néktek, itt van a' mejjem meztelen; döfjétek által! Ezen szavaknak mondásakor minden óltalom nélkül kiállott a' Császár a' nép' elejébe — a' melly így kiáltott-fel: — Eljen Mikló s!“

„Ha az eltsábitatott 's tiszteik által támadásra vétetett katonák ezen szavakat hallhatták volna, bizonyval sok vér megkíméltetett volna, a' melly ezen napon kiöntatott, 's azon napnak, melly arra vala határozatva, hogy, ha nem örvendezésnek is de legalább békességnak és reménségnak szenteltessék, tsendessége meg ne zavartassék.“

Ugyan ezen Pruszsus ujságnak Jan. 9-dikén költ levelein ezek találtatnak S. Petersburgból Dec. 28-dik lapjáról: — „

„Mi itt ismét telyes nyugodalomban élünk. A' tegnapelőtt széllyel kergettetett katonák még most is gyűnnek vissza a' kaszárnyalba. Nagy bánkodást mutatnak tselekedeteikért, 's minden környülállások inkább inkább mutatják, hogy ezen emberek nem rosz indulatból vetemedtek ezen engedtlenségre, hanem megrészegítették volt őket, hogy illy bűnös célra rá vehessék. A' tisztek közzül még sokak elvagnak fogattatva, 's reménhetjük, hogy a' valóságos bűnösöknek megbüntettetése

által a közönséges igasságnak nem soká eléggé fog tétettetni. A Császár eránt való szeretet és bámulás, kinek megrettenhetetlensége, hideg-vérűsége 's ingadozatlansága nagy szerentséltenséget távoztattak-el, mind jobbanjobban felvilágosodnak. Mihály Nagy Hertzeg is hasonló bátorságot, hasonló megfontolást, 's hasonló fáradhatatlan munkásságot bizonyított a tsendességnek és nyugalomnak helyreállításában.

„A Mária Császárné ő Felsege egésze, hála érte Istennek, meglehető jó. Az Ersebeth Császárné' egészségének jobbúlása felől is megújítva és hitelesen írnak a Taganrogból Dec. 17-dikén indult levelekben. Ejszakáját nyugalmasabban kezdi tölteni, 's enni is többet kezdett.“

Hanem az úgynevezett Börse-palotája béli Tudományos újság' levelei képzeltetik jól az Olvasókkal, hogy mely szörnyítő elméleti nyughatatlankodások között kellett ezen Felseges Császárné Aszszonynak lenni bizonyos napokban. Egyik leveléből, melyet Frantzia nyelven írt a Császárné az Öreg Császárnéhoz, ezen érzékenyítő szavakat hozza-fel a' nevezett újság: —

„Anyám! a' mi Angyalunk az égben vagyon! és én még a' földön e' plánta-életben vagyok! Ki gondolhatta volna azt, hogy én elgyengült beteg őtet felyül ejjem! Anyám, ne hagyjon-el, mert én csak egyes-egyedül vagyok ezen kínos világban!“

A' S. Petersburgból Dec. 28-dikán indult 's egyenesen Bétsbe jött tudósítások szerint, már telyesen helyre állott vala a' 26-dikban megzavartatott tsendesség. Hanem természet szerint való dolog, hogy ott az egész közönséget mind az ezen napi félelmes történetekért való aggodás foglalatoskodtatta; 's már ezen napon (Dec. 28-dikán) nyilvánossággal kijött vala, hogy

a' lármát-ütött sereg; lázasztók által ingereltetett ezen lépésre, kik a' katonaságot veszedelmes céljoknak elérésére akarták használni, a' melly pedig azt se tudta, mit tselekszik, 's csak vaktába ment a' veszedelembe belé.

A' 26-dikban történt gyilkos és véres történet után az eltsábittatott katonák azonnal vissza kezdtek kaszarmájukba gyülekezni 's letették fegyvereiket, 's annyira meglepte őket a' megbánás' gondolata, hogy legkissebb tartózkodás nélkül megneveztek eltsábítóikat, kik többire majd mind Kapitányoknál kisebb rangú ifjú tisztelt.

„A' történet után következett napon 27-dikben mustrát tartott a' Császár a' hűségben megmaradott őrző sereggel, 's az után azon Batalionokkal is, kik a' megelőzőtt napon az engedetlenségnek illy rút példáját mutatták. Ezekhez illy szavakat intézett a' Császár: — „Ti tegnap elvesztettétek betsületteteket. Én megbótsátok néktek; iparkodjatok hogy azt ismét szerezzétek vissza.“ — A' katonák bankodással és elszegyenülve kérték a' Császárt, hogy helyheztesse telyes bizodalmit bennük, 's az után hurrah! kiáltozással töltték-el a' levegőt.

A' Petersburgi Katona-Kormányozó Generális Miloradovitsch nem halva esett-le a' lórol, mint elejintén irattott, hanem a' következő éjjel, 27-dikre virradóra, halt-meg a' lövés miatt. Utolsó szempillantáját közelíteni érezvén, oda kérte a' kardját 's megsókolván így szólott: „Ez, az én Császárom eránt való utolsó hódulásom légyen! — 's ezzel ki-ment belőlle a' lélek.“

„Ezen két napok alatt sok fogdosások történtek; a' vádoltatott személyek egy a' Császár által különösen e' végre ki-neveztetett Vizsgálódó Biztosság' elibe álltatnak. Annyit már bizonyosan tudnak, hogy a' köz emberek az által tsábittattak-

el, hogy valamely revólúció ütött volna ki, melly azt a Császárt, kinek hűségére előbb megesküdtek vala (Konstantini), távol tartóztatja Petersburgtól. A katonák tehát úgy ítélték, hogy az öszszeesküvés gerjesztőjét követvén, letett esküvésekkel megegyezőleg tselekesznek. E-szerént a szédelő fejű emberek ismét hív alattvalókat áldozának-fel a magok esztelen és büntetést érdemlő plánumaiknak.

„Azon Charakteri állhatosságról, elmebeli tsondességről s szívnek jóságáról (így rekeszti-be szavait ezen tudósító) mellyek az ifjú Monarkha ezen egész támadás alatt kimutatott, tsak egy érzés és értelem uralkodik az egész városban.“

A' Petersburgi Frantzia Ujságban illy Császári Katona Hirdetés jött-ki Dec. 29-dik napján: — „

„Vitéz Orosz Armáda! A' Thronusnak és Hazának hűséges oltalmazóji!

„Ki az köztetek, kit az a' rettentő hír a' földre le nem vert volna, a' melly valamint Minket úgy az egész Orosz Birodalmat kibeszéllhetetlen keserűségbe borította? Ti elvesztettétek Monarkhatokat, Atyákat, Jótévőket, és halhatatlan tselekedeteitekben volt segítő Társatokat!

„De ne merüljétek-el az ijedtségbe. Ó onnét felülről rátok függesztette szemeit, s áldást mond azon lankadhatatlan gondoskodásnak gyümöltseire, mellyet ő a' ti Organizáltalástokra szentelt, fordított.

„Hűséges és Vitéz Katonák! Ti ezen keserűségnek napjaiban is új halhatatlan ditsősséget szereztetek magatoknak — ahöz hasonló ditsősséget, mellyet véreteknek kiontása által vásárlottatok, midőn a' Monarkha' és a' Haza' ellenségein győzedelmeskedtetek. Megmutattátok magatokvisellete által, hogy a' Thronusnak a' tsatározó mezőkön állhatatos oltalmazóji, de a' tör-

vényeknek s a' Monarkha' akaratjának be-kesség' idején is kész védelmezőji s betöltetőji vagytok, s ezillet végre tudjátok hajtatni.

„Testörző Regimentek Preobraschenski, Semenoffski, Ismailowski, Testörző seregbéli Vadászok, Finnlandiai Vadászok, Paulovski Granádirosok, Gavallér Töstörzők, Lovas Testörzők, Huszarak, Lovas Vadászok, s Ágyuzó Testörzők, hozzátok viseltető jó indulatomnak jeléül s kimutatott szolgálat-tételek' megjutalmaztatásául, néktek ajándékozom azon Formaruhákat, mellyeket ő Felsege a' Császár a' ti Jótévők, hordozni szokott volt. Minden Regimentnél lelkiesmeretesen tartatassék s őriztessék-meg ez a' szent Zálog, mint olly emlékeztető Jegy, melly a' ti jövőndő nemzeteitekre is által menjen.

„Továbbá parantsolom, hogy — „

„1)ször. A' Preobraschenski és Semenovski Regimentek' Kompaniájiknál lévő minden tisztek és közemberek, a' melly Kompaniák tudniillik az ő Felsege' nevé-ről neveztetnek, a' magok Váll-kötéseken I-ső Sándor Császár ő Felsege' nevének első betűit hordozzák mind addig, míg ezen Kompaniáknál azon tisztek és közemberek között, kik 1825-ben Dec. 1-ső napján azon Kompaniákhoz tartoztak, még tsak egy életben leszen.

2)ször. Azon Generalisok, kik az ő Cs. Felsege személye mellett szolgáltak, valamint szintén a' Gen. Adjutánsok s az ő Cs. Felsege' Adjutánsai, ugyan azon betűket hordozzák Váll-ékességeiken.

„Vitéz Katonák! Tartsátok-fenn örökre az Első Sándor' szent emlékezetét. Az ő neve legyen az ellenségnek félelmé, a' Hazának reménsége, s az én személyem eránt viseltető hűségtetek s jó indulatotoknak kezessege.“

„Költ Petersburgban Dec. 27-dikén 1825-ben. Aláírta — „

„Miklós.

Franciaország.

A Francia Udvar mult esztendőben mezezetes rendkívül való Követséget küldött a Persa Udvarhoz Teheránba. Neve a Követ Úrnak Deshassayns-de-Richemont, kit a maga Ásiai szárazon való útjában az a Bellanger nevű Botanikus (ü-vizsgáló) Frantzia úr is elkísért a nevezett Persa fő városba, a ki egy időtől óta ezen plánta-foglalatoskodással, a Pondichery nevű Indus Frantzia plánta-tartományban tölti idejét. Ezen Bellanger úr leírván a nevezett Követ úrnak útözását s a Teheráni Udvarnál az ő audientziájakor véghez ment foglalatosságokat, ezen Leírást a Követség a Párisi Udvarnak megküldötte, s azt ott a Monitör folyó Jan. 1-ső napján kiadta. A Követ úr audientziájának figyelmet-érdemlőbb körülállásaiából mi is ide szorítjuk a következőket: — „

„Teherán Jul. 2-dikán 1825-ben. Valami 1600 Frantzia mértföldeket tévő útözás után megérkezénk Persia fő városába (így szoll Bellanger úr). Teherán felé való közelítésünkkel egészen megváltozni láttuk a természeti életet (Vegetációt). A mit itt látni kezdtünk nagyon különbözött mindentől a mit eddig láttunk. Itt semmi nyoma nem látszott a nagy szározságnak s terméketlenségnek. A véghetetlen lüterjedésű rétek elragadva gyönyörködtették a szemeket a természeti gazdag növényeknek, virágoknak szemléltetése által. Almodni látszottam. Sok szép plántákat össze is szedtem, melyek közt találtatik (Muscari) nevű Szeretsendió-Hyacinthus, szörnyű nagy hagymaformájú gyökérrel, melynek nagy erejű Szeretsendió-szaga van, hanem az íze igen keserű és kedvetlen. — Hanem ezen természeti szépségeket ennyibe hagyván, lássuk hogyan fogadtatott Richemont úr:

„Azon Abul-Hassán-Chan nevű

mostani Persa külső dolgokra ügyelő Ministerhez szállott-be, a ki valaha, mint Persiai Nagykövet a Frantzia és Anglus Udvaroknál tartózkodott, s a kinek házában már előre szállás való számára készítettve. Néhány napok múlva audientziára vezetettünk: a Királyok Királyához, mindeneknek Urához és Parantsolójához, az Öröklé-élőnek e földön lévő árnyékához, egy szóval, magához a Schah-hoz.

„En ezen fogadtatásnál nevezetesebb és theátrumi néző játékhöz hasonlóbbat soha se láttam. Ha ezt én le akarnám írni (hogy Napkeleti kifejezéssel éljek) ténylet helyett arany vizemnek kellene lenni; a mi nekem, nagy szerentséltenséggel nintsen. Tehát csak valami tsont-váz formával szolgálhatok:

„Eől bunkósok (buzogányosok) mentek mint vezetők, kik az utzában ha a tolongó sokaság hamar ki nem állott előlünk, rá is vertek az emberekre. Végre megérkezünk a palota kapujához, s előbb is egy véghetetlen nagyságú Udvarra léptünk-be, melyre a Schah, hogy nagy erejét megmutassa, 5000, Európai módon gyakorlott-gyalog katonákat és Agyuzókat állíttatott valaki, kik minket katonai gyakorlatásaiuknak mutatásával fogadtak. Az ágyuk lovas zászlókkal czifráz, hordtak, s az egész katonai néző-játék győzedelmi jegyekkel pompáskodott, melyek kirakattatva voltak.

„A Követnek Richemont úrnak belépésekor, ki a Frantzia Király' köszöntő irását kezében tartva hozta, a Dobo-sok Generális-marschoz vertek. Gazdagon felszerszámozott paripákon léptettünk-be az Udvarba, melyekről akkor szállottunk-le, mikor azon külső szalához közelítettünk, melytől a Császár lakó szobáji még tíz minutányi távolságra voltak, hol mind jelen valának a Ministerek. Itt minket rozsa-théával és Persiai pipával kínáltak, melynek Kallyuhn a neve. Innét a Fő

Czerimoniamester 's a' fenn-nevezett Kül-ső Minister által, sok más Chánoktól 's fegyveresektől kísértetve, a' thronusos szalába vezetettünk. Egy kised portához (kapuformához) érkezvén, ezt egy Oriás nagyságú, 's valóságos Luczifer tekintetű ember nyitotta-meg előttünk, melyen belépven, egy kertbe érkeztünk, melyben két szép filegoriák állottak szembe' egymással. Még ide 200 lépésnyire vala a' thronusos szála, hanem már itt az egyik filegoria mellett nagy sokasággal állottak sorban Udvari nagy gálában az Udvarnokok, oly mozdulatlanul, mint ha megannyikő szobrok lettek volna, úgy hogy 'tsak lélekzeni is alig mérészettek. A' thronusos szála' gráditsaihoz érvén, minckelőtte abba felmentünk volna e'képpen kiállott a' Czerimoniamester tele torokkal: — „Vicomte Desbassayns de Richemont, ki a' Frantzia Királytól valami írást hoz, kívánja, hogy bortsátassék-bé. — A' Schah így felelt: „Jó szívvel fogadtatik! — Most már, kétszeri magunk'-meghajtása után felvezettöttünk a' thronusos szalába, hol a' Schah valami thronus forma régi Frantzia módi, jó féle kövekkel egészen kirakott széken ülven, mint az odavaló Udvari rendtartás kívánta, le tette az írást a' Schah' elejébe. —

„A' thronusos szála szörnyű pompásan ki van kristály formájú tükrökkel és egyéb üvegbutyorokkal czifritva. A' Schah' balja felől és közel hozzá az ő Udvarnokjai állottak theátrumi tekintetet mutatván, kik közzül egyik az ő Koronáját (Diadémáját), másik a' kardját, harmadik a' czimeres paizsát, negyedik a' páltzáját, 's a' többek ki egy ki más klénódiumát tartották kezükben. Mind ezek egészen be voltak drága kövek által borította, a' paizsa' tetejéről egy igen nagy Smaragd terjesztette minden felé szelylet a' maga sugárait. A' Schah' karjain legnagyobb drá-

ga kövekkel kirakott aranyperetzek tündöklöttek; 's a' melyek között két oly gyémántok találtak, a' melyekhez hasonló nagyságuk még nem esmertettek. A' Schah hal-szembe a' hátunk megett valami zsámoly formában Udvari nagy gálába öltözködött emberek állottak, 's vállaikon arany fejszeket, mint a' magok' rettenetes hivataljoknak jegyeit, tartották, 's tsupa mercedett szemekkel néztek Urokra, mint mindeneknek életjekkel parantsoló úrra. Oly mozdulatlanul állottak ezen emberek, hogy valamiképpen ki ne mutassák magukat élő állatoknak lenni.

„A' szála' két oldalai felől, hasonló kőszobrok módjára legkissebb mozdulás nélkül állottak a' Schah' néhány fiai, drága öltözetekben, 's gyémántoktól fedeztetve.

„Ezen szörnyű mozdulatlanság és a' gazdag Ásiai pompa, valami különös irtozás és bámulás béli egyvelget gerjesztett az emberben. A' mi Dragománunkat (Tolmátsunkat) is úgy megillette, hogy beteg lett belé.

„Egyéb kérdezősködései között a' felől is tudakozódott tőlünk a' Schah, hogy hát mint vagynak X-dik Károly's a' mi több Printzeink, mely kérdései azt mutatták, hogy nagyon részesül Királyi familiánknak és Országunknak boldog állapotjából.

„A' Persa Monarkha Feth-Ali-Schah 66 esztendő ember. Az ő ábrázat-vonásai, mint hogy a' szakála miatt nem látszanak, nem szembetűnők, hanem elég szembetűnő a' szakála, mely az öviig le-ér; és úgy be nőtte az ábrázatját, hogy tsak a' szemci és orra látszanak. Az ő alattvalóji így szokták Urokat magasztalni: „Az ő Schajok legnagyobb Úr ő' „földnek kerekségén, oly hosszú szakál-la, oly sok felesége, 's oly sok lovai „vagnak.“

„Az audientziánk csak valami egy fertály óráig tartott, 's az után éppen azon pompával vezetettünk szállásunkra vissza, mellyel az Udvarba vezetettünk vala.

„Richemont urat a Nap és Oroszlány Rendjének másod rendü czimerével ajándékozta-meg a' Schah, melly egy nyoltz sugárú, gyémántokkal 's mindenféle színű kövekkel kirakatottsillag. Nyakba vetve hordozzák. En is illy Czímert kaptam tőlle, de harmadik rendüt, 's a' melly gomb-lyukból hordoztatik.

„Richemont úr kevésbe mult-el, hogy az itt Teheránnál ez' időben uralkodni szokott nagy hévség 's egészségtelen levegő miatt életével nem áldozott. A' nagy hévség úgy es' olly hirtelen általszurta agya' vellejét, hogy azonnal szörnyű gyuladást kapott a' fejében. Tsak ugyan lábra segítette az Orvosi fáradozás, melyben az itt lévő Anglus Kövelség' Orvosa Mac-Neil Úr is nem kis részt vett.

Porto-Ricco, Nyngoti-Indiában.

„Mi Európában nem igen hallunk olly Orkán miatt való veszedelmeket, mint a' milyen ezen Spanyol szigeten tavaly Jul. 26-dikán éjszaka történt. A' helységeknek nagyobb része elenyészett minden mezei terméseikkel egyetemben. Három órát tartott az Orkán, 's ezen rövid idő alatt egész vidékeket, hajlékaiktól és minden vagyonaiktól megfosztott. A' házaik által oda lepetett vagy a' kiáradott vizekbe fulladtok holt emberek számát még bizonyosan nem lehetett tudni, de rettenetes sok. Tíz helységek számlálatnak-fel ezen tudósításban, a' mellyeknek nyoma se találtatik a' szigeten, úgy oda lettek, de többek is találatnak, mellyek még most nem nevezetettek meg.

Nagy Britannia.

A' pengő pénznek hirtelen és véletlen megfogyatkozásából származott félelem ismét csak-nem egészen elenyészett Angliából 's nevezetesen Londonból; ismét majd annyi a' köz-kézen forgó arany, mint annakelőtte volt. Mint hogy a' pénznek megfogyatkozása miatt az eleség' arra is nagyon leszállott vala, már most ez is előbbeni állapotjára kezdett felhágni. Az Obligatóziók' betse is megjöni kezdett, bár mi nagyon iparkodjanak is a' Spekulánsok annak lenyomásán.

Melly szörnyű kemények légyenek Angliában némelley büntető törvények, megdetszik az itt következő új történetekből:

Dec. 27-dikén egy 35 esztendőös ifjat akasztottak-fel Londonban. A' neve Austin Henrik Vilhelm. Ennek hűne a' volt, hogy ő a' postán levelek' válogatója lévén, egy levelet, melyben 5 font Sterlinges (50 forintos) Bankó Nota találtatott, ellopott. Az apja is egy elekelő, nagyon tisztos Posta-tiszt, ki már 30 esztendeje hogy ott szolgál. Képzelni lehet ezen familiának földre verő bankodását, midőn Dec. 26-dikán annak hűnös tagja, a' maga tisztos atyjától, feleségétől és 4 gyermekeitől bútsut vett.

Ugyan ezen fiatal emberrel együtt még két más nállánál sokkal ifjabb embereket akasztottak-fel, kik közül az első 24 a' másik 25 esztendőös volt. Azt papíros (pénz vagy írás) hamisításért, ezt egy lónak ellopásáért ölték-meg.

Az úgynerezett Kelet-Indiai (Kereskedő) Társaság' házában közönséges gyűlést tartván az Aktzionáriusok, némelleyek kemény szavakkal terhelték a' mostani Kelet-Indiai Kormányozót Lord Amherstet, ki Lord Hasting után küldetett oda Kormányozónak. Hume illy szavakkal érdekletto a' Lord Urat: — „

„Midőn L. Amherst L. Hostings után ezen véghetetlen kiterjedésű birodalomnak kormányozását 1823-ban általa vette, ott legmélyebb bekecsesség uralkodott 's a Kormányzók jó egyetértésben élt a szomszéd tartományokkal. A megvakult Lord Amherst ellenben alig vette általa a Kormányozást, 's azonnal arra vétetett engedte magát szerentsétlen tsillaga általa, hogy a hatalmas Birmánok' nemzete ellen hadat kezdjen, melynek kimenetelét el-látni még most lehetetlenség: de nam nagy Profétáknak kell lennünk, hogy annyit előre elmondhassunk, hogy azok, kik ezen hadakozáshoz gondolatlanul hozzá fogtak, se betsületet se nyereséget nem fognak abból magolknak hajtani.

Magyar Ország.

A' Posonyi Déák Ujságban ezeket írták Januárius' 15-dik napján: — „

„Méltóságos Székelyi Májláth György Úr Ó Naga e' hónap 10-dikén a maga új hivatalának elkezdésekor, mind a szollás' kellemetességére mind a dolognak fontosságára nézve, igen nevezetes Magyar Beszédet tartott, melyre az Esztergomi Érseki Káptalan Küldöttje Fő Tisztelendő Jordánszky Elek Úr gyökeres Magyar Beszédrel felelt 's tette-meg a Rendek' és Karok' köszöntését, melyben nem csak a Méltóságos Úr' nagy nevű Öcseinak, hanem magának a Personális Úrnak tulajdon érdemeire és ditséreteire is kibővítkezett a Fő Tisztelendő Úr, eléadván, hogy ő Nagyságát 1809-től óta nem csak Közönséges munkalódásaiból, esmérni hanem onnét is szerentséje lett volna, hogy véllé együtt egy igen terhes Biztosságban dolgozni volt alkalmatossága. Ezeknek vége lévén, azon munkához nyultak a Rendek, melly valamint Kerületi úgy Országos Gyűlési ülésekben is jó ideje hogy vi-

tatás alatt van. Az ülés öt óráutánuig tartott a Rendeknél, 's akkor onnét Izenet küldetett általa a Mánások' Táblájához.

„E' hónap' 11-dikén 10 órakor össze ülén a Mánások a Rendeknek hozzájok érkezett izenete felett tanátskoztak, 's 1 órakor a Rendek is összegyülekezvén, a hozzájok visszaérkezett Izenetet felolvasták, 's az Ulést 5 óratájban elosztották.

„Tegnap ugymint 12-dikben Kerületben tanátskoztak a Rendek a Mánások Válosza felett. Az után Országos Gyűlést tartottak. A Mánások déli 1 órakor gyűltek össze, és 5-tig tanátskoztak. A tanátskozások a múlt adófizetés beszámolását (imputázióját) tárgyalták.

Pestről, Budáról, Posonyból 's mindenünnet írják, hogy addig kívánták a' hovat, hogy Isten' kegyelméből elég esett, 's olyan tél van, milyennek tsak lenni kell: hanem ugyan ennek Pestre 's Budára, valamint szintén Posonyra nézve is az a' bajos természeti következése lett, hogy az álló hajós hidáknak mindenütt elkelletvén szedetettui, az általjárás nagyon megterhesedett, 's némelykora' nagy zaj miatt az által meg által evező hajók meg is szoktak állani.]

Bétsnél a' Dunának minden ágain álló hidak találatnak, de még is félni lehet, hogy ez idén felbe fog szakadni egy ideig a' közösülés, az által, hogy a' jégmenés elszaggatja a' Cseh ország felé menő hidakat; melyre nézve előre kihirdetett, hogy a' Kortsmárosok, a' kik borait a' tulsó részéről szoktak Bétsbe szállíttatni, jókor elegendő bort hozassanak, mivel ha meg talál történni, hogy a' kemény tél után következhet a' jégmenés a' hidakat elszaggatja, az alatt, míg ezek

újra lábra nem állíthatatnak, boros székerek nem fognak a' szükségből való gyenge hidakon és hidasokon által botsáttatni. — Azonban sokakat az a' reménység táplál, hogy nem fog hosszú lenni a' tél.

Jónak tartjuk most azon gyökeres Déák Beszédet is ide nyomtattatni, mellyel a' már többször említett számos Kiküldöttség 's ennek Szószollója Fő Tisztelendő Jordán szky Úr, Elek mint az Esztergomi Érseki Káptalan Küldöttje által, a' Rendek és Karok Nádorispány Ő Cs. Hertzegségének 's a' Mágnásoknak ezen új esztendőre múlt Dec. 30-dikán, örvendezéssel kitnyilatkoztatták 's holdogságot kívántak:

Serenissime Caesareo Regie Hereditarie Princeps, Archidux, Regni Palatine! Excelsi Proceres!

Promptissime adhibent, imo arripiunt universi in altera Regni Comitiorum Tabula congregati Status, et Ordines occasionem recurrentis annorum civilium cambii, ad humillime contestandam Serenitati Vestrae Caesareo Regiae suam Devotionem, Excelsis autem Proceribus cultum, et venerationem, nullis temporum vicibus alterabilem. Adjungunt huic suae contestationi ea, profecto ardentissima, vota, ut supremus temporum, aetatum, ac rerum omnium Gubernator, Deus, cujus infinita sapientia non minus parvos, atque Magnos, non minus singulos, ac totum universum complectitur, attingens a fine ad finem, fortiter, svaviterque disponens omnia; ut, inquam, Deus, Augustissimum.

Domipum nostrum Clementissimum, totamque Augustam, Sacrae Coronae Regni Apostolici heredem, Domum; atque in hac, arctiore nobis, plus quam tricennalli, vinculo felicissime conjunctam, Serenitatem Vestram Caesareo Regiam, Ejusdemque Serenissimam Familiam, non modo per novi hujus anni decursum, sed et post-hac per plurimorum annorum auspiciatissimos recursus incolumem florentemque conserret. Commune est hoc non modo Statuum et Ordinum, in his Regni Comitibus, sub exoptatissimo Vestrae Serenitatis Caesareo Regiae Praesidio, congregatorum, sed et omnium Regnicolarum votum, qui pro felici horum Comitiorum successu quotidie et ubique ferventes in Coelum preces emittunt. Omnes enim in Celsitudine Vestra Caesareo Regia tuendae avitae legum Patriarum compagini, in qua felices vivimus, et sine qua infelices essemus, genium tutelarem, caelitus Hungariae concessum, intuemur, agnoscimus, ac veneramur. Sed et Excelsis Proceribus, tum sacri, tum civilis Ordinis, ad novi hujus anni, eventus, pro communi totius Regni, quin et pro serae Posteritatis, Bono momentosissimos parturientis, exordium, Status et Ordines stabilem florentemque incolumitatem, ac omnia prospera reverenter advovent; optantes optima, cogitantes difficillima, et studiis Excelsorum Procerum sua semper consociantes studia, pro Rego, et Patria.

Nos quibus honor, haec vota perfrendi obtigit, nosmet altis Serenitatis Vestrae Caesareo Regiae Gratiis, et gratiosis aestimatisque Excelsorum Procerum favoribus demisse, ac impense commendamus.